

ЗАТВЕРДЖУЮ
заступник начальника
управління внутрішньої
політики, преси та інформації
Запорізької міської ради, голова
робочої групи

Тетяна МИХЄЄВА

ПРОТОКОЛ № 25

засідання робочої групи по створенню реєстру урбанонімів м.Запоріжжя

14.09.2023
10.00

Музей Феноменальної Сили

Присутні: Михеєва Т.В., Помаз А.О., Бабенко Н.В., Варванський П.А., Даркова С.М., Дмитренко С.О., Єрмоєнко А.О., Кириченко В.М., Колодій О.В., Кравчук П.П., Крайнов В.М., Мордовської М.М., Палівода Т.М., Руденок О.П., Стойчев В.М., Водопьянова М.М.

Присутніх членів робочої групи – 16 осіб.

Порядок денний:

1. Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню;
2. Розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які надійшли від громадськості;
3. Різне.

Михеєва Т.В. - голова робочої групи відкрила засідання, оголосила порядок денний, запропонувала перейти до розгляду питань.

Хід засідання:

Перше питання порядку денного.

Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню.

1.1. Вулиця Адмірала Нахімова - Нахімов Павло Степанович (1802-1855) – російський флотоводець, адмірал (1855), учасник Наварінської битви (1827), російсько-турецької війни (1828-1829). Під час Кримської війни 1853-1856 рр. керував обороною м.Севастополь. П.С.Нахімов зробив значний внесок у розвиток російського військово-морського мистецтва. Помер адмірал після смертельного поранення у Севастополі.

Пропозиції: вул.Професора Анатолія Бойка.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Професора Анатолія Бойка**. Анатолій Бойко - видатний запорізький історик. Засновник наукової школи дослідження півдня України. Автор і упорядник близько 170 наукових праць. Нагороди: «За розвиток Запорізького краю» (2004 р.), «Заслужений працівник освіти України» (2008 р.), «За розвиток Запорізького краю» (2008р.), «За особистий внесок у розвиток міста Запоріжжя» (2010р.) та ін.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Адмірала Нахімова на вулицю **Професора Анатолія Бойка**.

1.2. Вулиця Гастелло. Гастелло Микола Францович (1907-1941) – радянський військовий льотчик, капітан, Герой Радянського Союзу (1941, посмертно). При бомбардуванні колони німецько-фашистських військ 26 червня, літак Гастелло був підбитий, а він сам, спрямувавши охоплений полум'ям літак на скупчення ворожої бойової техніки, героїчно загинув.

Пропозиції: вул.Михайла Скиби, вул.Івана Огієнка.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Михайла Скиби**. Михайло Скиба (* д/н - після 1633) - український військовий діяч, кошовий отаман Запорізької Січі у 1618-1619 роках;

вулицю **Івана Огієнка**. Іван Огієнко (1882–1972), історик і письменник, мовознавець, видавець, педагог, громадський, політичний і церковний діяч, співзасновник Українського народного (1917) та Українського державного (1918) університетів у Києві, фундатор і перший ректор Кам'янець-Подільського державного українського університету (1918), один із активних діячів УАН, мережі національних вищих навчальних закладів, міністр народної освіти УНР (1919), міністр сповідань, головноуповноважений міністр УНР (1919–1920), професор теологічного факультету Варшавського університету (1926–1932), єпископ, архієпископ, митрополит Холмський і Підляський (1940–1944). З 1947 – у Вінніпезі (Канада), першоієрарх Української греко-православної церкви в Канаді (1951–1972).

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Гастелло на вулицю **Михайла Скиби** або **Івана Огієнка**.

1.3. Вулиця Зелінського. Зелінський Микола Дмитрович (1861-1953) - радянський хімік-органік, академік АН СРСР (з1929), один із основоположників учення про органічний каталіз. Заслужений діяч науки (з1926); Герой Соціалістичної Праці (1945); тричі удостоєний Державної премії СРСР (1942, 1946, 1948).

Пропозиції: вул.Архітектора Сергія Василевського, вул.Миколи Демочані.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Архітектора Сергія Василевського**. Сергій Петрович Василевський (нар. 21.03.1917 - Хотінь (селище міського типу Сумського району Сумської області) - пом. 20.03.1999 - Запоріжжя). Брав участь у другій світовій війні. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня. Український архітектор; член Співки архітекторів України з 1957 року. Заслужений архітектор УРСР з 1970 року. Протягом 1955-1982 років був головним архітектором міста Запоріжжя;

вулицю **Миколи Демочані**. Демочані Микола Миколайович (05.12.1841 – 26.02.1914) – народився в Харкові, управитель Олександрівської земської управи з 1865 по 1870, гласний Олександрівської міської думи, член Олександрівської міської управи (1872-1874). Міський голова Олександрівська 1874-1880, засновник Олександрівського міського громадського банку. За його ініціативи створено міський сад (1874), з'явилась Привозна площа та ін.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Зелінського на вулицю **Архітектора Сергія Василевського** або **Миколи Демочані**.

1.4. Вулиця Багратіона. Багратіон Петро Іванович (1765-1812) - російський полководець, герой Вітчизняної війни 1812р. Учасник російсько-турецьких воєн 1787-1791, 1806-1816; Польської кампанії 1793-1794; Суворовських походів, кампанії 1805-1807; російсько-шведської війни 1808-1809. В Бородінській битві (1812) полководець командував лівим флангом російської армії на Семеновських флешах, куди Наполеон I спрямував свій головний удар. Багратіон організував героїчну оборону укріплень. У цьому бою було його було смертельно поранено.

Пропозиції: провулок Ранковий.

В результаті обговорення погоджено перейменування типу та назви вказаного урбаноніму, а саме на провулок Ранковий. Ранок - частина доби після ночі - початок дня, перші його години. У кожній географічній зоні, кліматичному поясі та в кожен сезон ранок характеризується певним набором параметрів.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Багратіона на **провулок Ранковий**.

1.5. Вулиця Бестужева. Олексій Петрович Бестужев-Рюмін (нар. 22 травня (1 червня) 1693 - 10 (21) квітня 1768) - російський державний діяч і дипломат, генерал-фельдмаршал, канцлер Російської імперії за Єлизавети Петрівни, граф (з 1742).

Пропозиції: вул.Червоної рути.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Червоної рути** - українська пісня, яка стала однією з найвідоміших українських пісень у світі. Автор - Володимир Івасюк написав її в 1970 році під час навчання в Чернівецькому медичному інституті.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Бестужева на вулицю **Червоної рути**.

1.6. Вулиця Булавіна. Булавін Кіндрат Опанасович (бл. 1660-1708) – керівник масового антифеодального селянсько-козацького виступу в Росії та Україні. Походив з донських козаків. Не раз обирався похідним отаманом під час спільних походів донських козаків і запорожців проти кримських татар. У жовтні 1707р. очолив повстання селян і козаків. Після поразок основних сил повстанців під Гором (нині м.Слов`янськ, Донецька обл.) і Азовом загони під проводом Булавіна відступили до Черкаська. Там його вбила старшина (за офіційною версією Булавін застрелився).

Пропозиції: вул.Куренева, вул.Вертепна.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Куреневу**. Курінь - у 16-18 ст. військово-адміністративна одиниця Запорізької Січі, що складалася з кількох сот козаків. Назви куренів походили від своїх отаманів-засновників або від міст, звідки вийшли перші запорожці. У власності куренів знаходилися рибальські промисли, землі для полювання, толоки для випасу худоби, комори, шинки, господарські будівлі, лавки та будки на січовому базарі, човни тощо. Курені отримували належну козакам частку грошового і хлібного жалування, податків та інших прибутків Коша. Козаки одного куреня перебуваючи на Січі, спільно харчувалися та жили, а в курінних скарбничках зберігали своє майно;

вулицю **Вертепну**. Вертеп - обрядове різдвяне дійство з піснями-колядками, жартами, короткими виставами, яке влаштовували мандрівні музиканти й актори. Вертепом називали театр, в якому вистави розігрувалися ляльками на паличках (маріонетками) у великій дерев'яній дво- або триповерховій скриньці.

Український вертеп відомий з 17 століття. Вертеп поширений в основному в Україні, в барокову добу (XVII-XVIII століття) і мав численні регіональні варіанти. Світська частина вистави поклала початок української комедії XIX століття.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Булавина на вулицю **Куреневу** або **Вертепну**.

1.7. Вулиця Бурденка. Бурденко Микола Нилович (1876-1946) – російський радянський нейрохірург, професор Московського медичного інституту, академік АН СРСР (1939), дійсний член АМН СРСР (1944), перший президент АМН СРСР (1944-1946), генерал-полковник медичної служби. Герой Соціалістичної Праці (1943), один з основоположників нейрохірургії, особливу увагу приділяв організації військово-медичної справи.

Пропозиції: вул.Лук'яна Чорнинського, вул.Ольги Джигурди

вул.Лук'яна Чорнинського - Лук'ян Чорнинський український військовий і державний діяч, «гетьман козацький» (1578р.) та Гетьман Війська Запорозького (1586 р.);

вул.Ольги Джигурди - Ольга Петрівна Джигурда (нар. 7 грудня 1901 у селі Печеніги Печенізької волості Вовчанського повіту Харківської губернії Російської імперії (тепер - село Чугуївського району Харківської області України) в сім'ї земського лікаря. - пом. 10 грудня 1986) - українська лікарка, письменниця, Заслужена лікарка Української РСР, Почесна громадянка міста Запоріжжя.

У 1934 році переїхала до Запоріжжя. Працювала дільничим лікарем-фтизіатром протитуберкульозного диспансеру. Із 1941 по 1949 рік служила лікаркою на Чорноморському флоті. Зокрема, із листопада 1941 року по червень 1942 року - служила лікарем на транспортному кораблі «Абхазія», який возив захисникам Севастополя боєприпаси, а на зворотному шляху вивозив поранених. 10 червня 1942 року підбита «Абхазія» почала тонути - Джигурда разом із командою виносила поранених в підземний шпиталь Інкермана і однією з останніх залишила корабель. Учасниця оборони Миколаєва, Севастополя, Кубані, Кавказу. Нагороджена орденом Вітчизняної війни II

ступеня, орденом Трудового Червоного Прапора і шістьма медалями (зокрема, медалями «За оборону Севастополя» і «За оборону Кавказу»).

Із 1944 року, після визволення Севастополя від гітлерівців, і до 1949 року працювала у головному госпіталі Чорноморського флоту імені Пирогова, що був закладений в Севастополі. Закінчила військову службу на посаді хірурга госпіталю у званні майора медичної служби. Після служби на флоті повернулася до Запоріжжя. Знову працювала дільничним лікарем-фтизіатром міського протитуберкульозного диспансеру.

У 1967 році отримала звання Заслужений лікар Української РСР. Цього ж року стала членкинею Спілки письменників України. У 1970 році отримала звання Почесний громадянин міста Запоріжжя.

Похована у Запоріжжі, на Капустяному кладовищі.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Ольги Джигурди**.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Бурденка на вулицю **Ольги Джигурди**.

1.8. Вулиця Гладкова. Гладков Федір Васильович (1883-1958) – російський радянський письменник, учасник революційного руху в Росії. Друкуватися почав 1900 р. (оповідання «До світла»). Потім були: роман «Цемент» (1925), серія нарисів «Листи про Дніпробуд» (1931) та роман «Енергія» (1933-1939) присвячені подвигу будівників Дніпрогесу.

Пропозиції: вул.Професора Тетяни Денисової.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Професора Тетяни Денисової** - Тетяна Андріївна Денисова (10.03.1956 – 07.01.2021 смт Кушугум Запорізької області). Видатний вчений у галузі фундаментальних проблем кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права. З 1975 по 1999 р. проходила службу в органах внутрішніх справ.

У 1996 р. вона захищає кандидатську дисертацію. Після виходу у відставку перейшла на викладацьку роботу, одночасно продовжуючи науково-дослідницьку діяльність. У 1999-2003р.р. - доцент, завідувач кафедри кримінального права та правосуддя, декан юридичного факультету Запорізького державного університету. Була проректором з науково-педагогічної роботи Класичного приватного університету - директором Інституту права імені Володимира Сташиса. У 2005р. Тетяні Андріївні за ємку та кропітку наукову роботу присвоєно вчене звання професора. За сумлінну працю, видатні наукові досягнення, громадську діяльність мала низку відомчих нагород, а також Указом Президента України Т.А. Денисовій у 2006 р. присвоєно почесне звання «Заслужений юрист України».

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Гладкова на вулицю **Професора Тетяни Денисової**.

1.9. Вулиця Сурікова. Суріков [Суриков] Василь Іванович (1848-1916) – російський живописець, передвижник, автор монументальних полотен, серед

творів – «Ранок стрілецької страти» (1881), «Меншиков у Березові» (1883), «Бояриня Морозова» (1887), «Степан Разін» (1907) та ін.

Пропозиції: вул.Архипа Куїнджі, вул.Зборівська.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Архипа Куїнджі**. Архип Іванович Куїнджі, (15(27) січня 1841, Карасівка, нині частина Маріуполя, – 11(24) липня 1910, Петербург) – український живописець-пейзажист і педагог грецького походження з північного Приазов'я. Автор відомої картини «Місячна ніч на Дніпрі» (1880);

вулицю **Зборівську**. Зборів - місто на заході Тернопільського району Тернопільської області, значний історико-культурний центр. Перші писемні згадки про населений пункт належать до 15 ст., хоча нинішню назву тоді не використовували. За переказами, у добу Галицько - Волинської держави на місці Зборова було засноване у 1166 р. поселення («град») Верхостав. На околиці міста виявлено стоянку пізнього палеоліту. Також місто відоме своєю активною молоддю.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Сурікова на вулицю **Архипа Куїнджі** або **Зборівську**.

1.10. Провулок Сурікова. Суріков [Суриков] Василь Іванович (1848-1916) – російський живописець, передвижник, автор монументальних полотен, серед творів – «Ранок стрілецької страти» (1881), «Меншиков у Березові» (1883), «Бояриня Морозова» (1887), «Степан Разін» (1907) та ін.

Пропозиції: пров.Квітки Цісик.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаного провулку на провулок **Квітки Цісик** - Американська співачка українського походження, популярна виконавиця рекламних джінглів у США, оперна та блюзова співачка, виконавиця українських народних і популярних пісень. Пісня «You Light Up My Life», яку вона виконала для однойменного фільму, отримала 1978 року «Оскар» і «Золотий глобус» у категорії «Найкраща пісня до фільму», а також номінувалася на нагороду «Греммі» в категорії «Пісня року».

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: провулку Сурікова на провулок **Квітки Цісик**.

1.11. Вулиця Сусаніна. Сусанін Іван Йосипович (р.н. невід. - 1613) – герой визвольної боротьби російського народу проти польських інтервентів початку XVII ст.

Пропозиції: вул.Голди Меїр.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Голди Меїр** - Ізраїльська політична та державна діячка. Одна з засновників держави Ізраїль, 4-й прем'єр-міністр Ізраїлю (1969-1974). Міністр внутрішніх справ (1970), міністр закордонних справ (1956-1966), міністр праці та соціального забезпечення (1949-1956). Народилася в м.Києві в родині Мойше-Іцхока (працював теслею) і Блюми Мабовичів.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Сусаніна на вулицю **Голди Меїр**.

1.12. Вулиця Адмірала Ушакова. Ушаков Федір Федорович (1744-1817) - російський флотоводець, адмірал (1799). Учасник російсько-турецьких воєн 1768-1774, 1787-1791. Ушаков розробив і застосував тактику маневру, нові форми морського бою, вміло координував дії флоту з сухопутними військами.

Пропозиції: вул.Анатолія Солов'яненка.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Анатолія Солов'яненка** - Солов'яненко Анатолій Борисович (25 вересня 1932, Сталіно (нині Донецьк) - 29 липня 1999, Козин, Україна) - всесвітньо відомий український співак (лірико-драматичний тенор) та громадський діяч, народний артист УРСР (1970), народний артист СРСР (1975), лауреат Ленінської премії (1980) та національної премії України імені Тараса Шевченка (1997), Герой України (2008, посмертно), відзнака Президента України «Національна легенда України» (2022, посмертно).

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Адмірала Ушакова на вулицю **Анатолія Солов'яненка**.

1.13. Вулиця Глазунова. Глазунов Олександр Костянтинівич (1865-1936) – російський композитор, диригент, педагог, музично-громадський діяч, народний артист Республіки (1922), видатний представник російського симфонізму, автор 8 симфоній, симфонічних поем (у т.ч. «Стенька Разін», 1885), фантазій, сюїт, 3 балетів (зокрема, «Раймонда», 1897), камерно-інструментальних і вокальних творів.

Пропозиції: вул.Павла Глазового.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Павла Глазового** - Павло Прокопович Глазовий (30 серпня 1922, Новоскелюватка, Казанківський район, Миколаївська область - 29 жовтня 2004, Київ, Україна) - український поет-гуморист і сатирик. Автор поеми «Слався, Вітчизно моя!», 13 книжок сатири та гумору, 8 книжок для дітей. Заслужений діяч мистецтв України.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Глазунова на вулицю **Павла Глазового**.

1.14. Провулок Невельського. Невельської (Невельський) Геннадій Іванович (1813-1876) – російський мореплавець, дослідник Далекого Сходу, адмірал (1874).

Пропозиції: пров.Осавульський, пров.Попільнянський.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаного провулку на провулок **Осавульський** - Осавул - виборна службова особа, яка обіймала одну з адміністративних посад в Україні в XVI-XVIII століттях. Були осавули генеральні, полкові, сотенні.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: провулку Невельського на провулок **Осавульський**.

1.15. Вулиця Академіка Карпинського. Карпинський Олександр Петрович (1846-1936) – радянський геолог, засновник вітчизняної школи геологів, академік (1889), перший президент АН СРСР (1917-1936), академік АН СРСР (1925). Запропоновану Карпинським систему умовних знаків для геологічних карт було прийнято на Міжнародному геологічному конгресі (1881). За сукупність робіт Карпинському присуджено Костянтинівську медаль Російського географічного товариства (1892) і премію ім.Кюв'є АН Франції (1922)

Пропозиції: вул.Енергодарська, вул.Федора Піроцького.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Енергодарську**. На честь міста Енергодар - місто в Україні, у Василівському районі Запорізької області. Розташоване на лівому березі Каховського водосховища Дніпра;

вулицю **Федора Піроцького**. Фєдїр Аполлонович Піроцький (нар. 17 лютого (1 березня) 1845, Сенча, Полтавська губернія, Російська імперія - пом. 28 лютого (12 березня) 1898, Олешки, Херсонська губернія, Російська імперія) - український інженер, винахідник першого у світі трамваю на електричній тязі.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Академіка Карпинського на вулицю **Енергодарську** або **Федора Піроцького**.

1.16. Вулиця Арбузова. Арбузов Олексій Миколайович (1908 – 1986) російський радянський драматург. Друкуватися почав з 1930 р. Основна тема творчості – духовні пошуки молоді, формування гармонійної людської особистості. П'єси: «Далека дорога» (1935), «Таня» (1939), «Місто на світланку» (1941), «Роки блукань» (1954) та ін.

Пропозиції: вул.Віктора Ляшенка.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Віктора Ляшенка** - Ляшенко Віктор Опанасович (? – 1893р.) - міський голова м.Олександрівська (1886-1891), церковний староста Покровського храму м.Олександрівська. Почесний громадянин Олександрівська.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Арбузова на вулицю **Віктора Ляшенка**.

1.17. Вулиця Белінського. Белінський Віссаріон Григорович (1811-1848) – російський революціонер - демократ, літературний критик і публіцист, очолював літературно-критичний відділ журналу «Отечественные записки» та журнал «Современник». В 1846р. кілька місяців подорожував по Україні, відвідав Харків, Миколаїв, Херсон, Одесу, побував у Криму. Філософські суспільні погляди Белінського лягли в основу ідеології російських і українських революціонерів-демократів.

Пропозиції: вул.Митрополита Шептицького, вул.Євгена Петрушевича.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Митрополита Шептицького**. Граф Андрій Шептицький ЧСВВ (у хрещенні Роман Марія Александер; 29 липня 1865 - 1 листопада 1944) - предстоятель Української греко-католицької церкви, митрополит Галицький, архієпископ Львівський (1901-1944). Єпископ Станиславівський (1899-1900). Доктор права (1888) і богослов'я (1894); меценат. Один із найвидатніших провідників української церкви й національного руху першої половини ХХ ст. Представник шляхетного та графського роду Шептицьких.

Під час Першої світової війни заарештований російськими військами (1914), вивезений до Росії (1914-1917). Повернувшись до Львова, став одним зі співзасновників ЗУНР (1918). Інтернований польською владою на Святоюрській горі (1919). Від 1955 року триває процес беатифікації. Праведник народів світу (2008);

вулицю **Євгена Петрушевича**. Євгєн Омелянович Петрушевич (3 червня 1863, Буськ, Королівство Галичини та Володимирії, Австрійська імперія, нині Львівської області, Україна - 29 серпня 1940, Гермсдорд, Берлін, Третій Рейх) - український громадсько-політичний діяч, правник, доктор цивільного і церковного права (1891), Президент і Уповноважений Диктатор (верховний військово-політичний зверхник під час війни) Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР), голова Української Національної Ради ЗУНР (1918-1919).

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Белінського на вулицю **Митрополита Шептицького** або **Євгена Петрушевича**.

1.18. Вулиця Дежньова. Дежньов (Дежнев) Семен Іванович (бл.1605-1673) – російський землепроходець і мореплавець. В 1640-1642 брав участь у поході на ріки Яну та Індігірку. В 1648р. разом з торгово-промисловою експедицією вперше обігнув Чукотський півострів протокою між Азією й Америкою, досяг крайньої східної точки Азії й фактично відкрив Берінгову протоку.

Пропозиції: вул.Успенська, вул.Олександра Чеховича.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Успенську**. Успіння Пресвятої Богородиці, згідно з традицією Східної Церкви, належить до переліку дванадцяти найбільших свят церковного року. Літургійний культ Богородиці особливо розвинувся після Третього Вселенського собору в Ефесі (431р.). Тоді свято Успіння мало назву «Свято Марії-Богоматері». Свою нинішню назву воно отримало у VIст. Імператор Маврикій (582-602) наказав святкувати Успіння по всій візантійській імперії. На заході традицію святкування запровадив папа Сергій I (687-701).

В Україні празник Успіння Пресвятої Богородиці отримав особливе вшанування. Так, головні монастирі-лаври Українських Церков - православні Києво-Печерська, Почаївська та греко-католицька Унівська присвячені цьому святу;

вулицю **Олександра Чеховича**. Олександр Чехович - український військовий юрист. Генерал-хорунжий УНР. Від 1 січня 1918 року - товариш начальника головної військово-судової управи Військового міністерства Української Народної Республіки. Від 10 березня 1918 року - старший

військовий слідчий, а від 20 квітня 1918 року - голова Київського вищого військового суду. Від 14 червня 1919 року - начальник законодавчого відділу Військового міністерства УНР, а від 7 червня 1920 року - помічник начальника Головної військово-судової управи й головного військового прокурора УНР. Від лютого 1921 року - начальник Головної військово-судової управи військового міністерства, водночас Головний військовий прокурор УНР.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Белінського на вулицю **Успенську** або **Олександра Чеховича**.

1.19. Вулиця Дороніна. Доронін Іван Васильович (1903-1951) – радянський льотчик, полковник, один з перших Героїв Радянського Союзу (1934). Учасник врятування членів екіпажу пароплава «Челюскін» (1934).

Пропозиції: вул.Варненська, вул.Хана Аспаруха, вул.Георгія Горшкова.

вул.Варненська. Варна - третє за величиною місто Болгарії (після Софії та Пловдива), розташоване на узбережжі Чорного моря. Самі болгари часто називають її «Приморською» або «літньою столицею» країни. Варна - центр курортного регіону, великий морський порт, а також база болгарського військового і торгового флоту. Це одне з найдинамічніших і молодіжних міст Болгарії, яке наповнюється кипучою енергією в літній період. Варна - це різноманітність музеїв, галерей і цікавих пам'яток, а також висока концентрація барів, ресторанів і нічних клубів;

вул.Хана Аспаруха. Аспарух (близько 644 - 701) - каган оногурів, протоболгарський хан, третій син Кубрата, володаря групи племен, що мешкали на землях сучасної України. Згадується в «Іменнику болгарських каганів».

Після перемоги над візантійськими військами імператора Костянтина IV Погоната (680) заснував на землях, заселених слов'янами, першу болгарську державу (Перше Болгарське царство, 681-1018), визнану тоді ж Візантією. За велінням хана Аспаруха збудовано столицю нової болгарської держави - місто Плиска. З іменем хана Аспаруха останнім часом деякі дослідники пов'язують т.зв. «Кічкаський скарб», (відоміший як «Вознесенський скарб») знайдений 1930 року в околицях м.Запоріжжя під час археологічних досліджень. Інші вважають, що цей комплекс - поминальний храм на честь одного з каганів Хазарії. Інша версія - місце загибелі князя Святослава, пам'ятник якому уже поставлено на Вознесенці;

вул.Георгія Горшкова. Горшков Георгій Георгійович (1881 - 1919)- український військовий діяч, Командувач військової авіації Української Народної Республіки та Української Держави. Розстріляний більшовиками у місті Одесі. Борець за незалежність України у ХХ ст.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на: вулицю **Варненську** або **Хана Аспаруха**.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Дороніна на вулицю **Варненську** або **Хана Аспаруха**.

1.20. Провулок Глінки. Глінка (Глинка) Михайло Іванович (1804-1857) – видатний композитор, родоначальник російської класичної музики. Найвідоміші опери «Іван Сусанін», «Руслан і Людмила». Заклав основи російського симфонізму. Перший класик російського романсу «Грузинська пісня» на вірші Пушкіна, «Скажи, навіщо» (сл. Голіцина), «Гори, гори, моя зоря» (сл. Дельвіга). Композитор добре знав Україну, її культуру. Був на Харківщині, Полтавщині, Чернігівщині, Київщині.

Пропозиції: пров.Керамічний, пров.Бабицького.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаного провулку на:

провулок **Керамічний**. Кераміка - неорганічні, неметалічні тверді вироби, вироблені дією тепла з подальшим охолодженням. Керамічними називають вироби та матеріали, що одержуються внаслідок спікання глин і їхніх сумішей з мінеральними додатками, а також оксидів і їхніх сполук. Кераміка з'явилася в епоху неоліту;

провулок **Бабицького**. Бабицький Мордух Захарович - власник цегельного заводу на Слободці в м.Олександрівську. За його сприянням були впорядковані вулиці та квартали передмістя Слободка, Глина з залишків Олександрівської фортеці була направлена на будівельні потреби потреби міського господарства та містян. Бабицьким була також впорядкована територія навколо заводу (р-н вул.Казачої, вул.Глиноцементної. р-н балки Мокра Московка.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування провулку Глінки на провулок **Керамічний** або **Бабицького**.

1.21. Вулиця Гончарова. Гончаров Іван Олександрович (1812-1891) – російський письменник. Написав три романи з життя Росії 40-60 рр. «Звичайна історія» (1847) – один з перших реалістичних творів російської літератури; «Обломов» (1859), де зображено глибоку кризу феодально-кріпосницького ладу, «Обрив» (1869), в якому правдиво відтворив картини життя російської дореформеної провінції. З жовтня 1852р. по серпень 1854р., як секретар адмірала Є.В.Путятіна, брав участь в експедиції на військовому фрегаті «Паллада». Враження від подорожей відобразив у книзі «Фрегат Паллада» (1858).

Пропозиції: вул.Захарія Махна, вул.Лисичанська.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Захарія Махна**. Захарій Михайлович Махно (? - 1901) - гласний Олександрівської міської думи - 1890-і рр., член Олександрівської міської управи 1889-1894 рр. Церковний староста Пилипівської церкви міста Олександрівська. Міський голова Олександрівська 1894-1901 рр. Реформатор народної освіти в м.Олександрівську. Під його керівництвом створені передумови заснування і розширення середньої освіти в м.Олександрівську - створені жіноча прогімназія, механіко-технічне училище і т.д. Помер в 1901 році, похований в огорожі Пилипівської церкви м.Олександрівська;

вулицю **Лисичанську**. Місто Лисичанськ адміністративний центр Лисичанської міської громади в Сєверодонецькому районі Луганської області,

одне з найдавніших міст на Сході України. Входить до складу Лисичансько-Севєродонецької агломерації. Має залізничну станцію «Лисичанськ» на лінії Куп'янськ-Вузловий-Попасна.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Гончарова на вулицю **Захарія Махна** або **Лисичанську**.

1.22. Вулиця Крилова. Крилов Іван Андрійович (1768/1769-1844) – російський письменник, байкар, журналіст. 1798-1800 жив у с.Козацьке на Черкащині. Писав комедії і трагедії, створив понад 200 гострих, яскравих, сатиричних байок.

Пропозиції: вул.Еміліяна Ковча, вул.Олени Пчілки.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Омеляна Ковча**. Священик, який під час Другої світової війни рятував євреїв від знищення (хрестив їх і видавав метрики про хрещення, попри заборону окупаційною владою). За це його самого кинули до німецького концентраційного табору Майданек, де він і помер. У 1999р. Єврейська рада України удостоїла його званням «Праведник України», а папа Павло II беатифікував його. Церква вшановує літургійну пам'ять блаженного священномученика Омеляна Ковча;

вулицю **Олени Пчілки**. Олена Петрівна Косач (17.06.1849-04.10.1930 справжнє ім'я Ольга Петрівна Косач, мати Лесі Українки), українська письменниця, меценатка, перекладачка, етнографка, фольклористка, публіцистка, громадська діячка, член-кореспондентка Всеукраїнської академії наук (1925). Борчиня за розвиток української мови та культури.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Крилова на вулицю **Омеляна Ковча** або **Олени Пчілки**.

1.23. Вулиця Пестеля. Пестель Павло Іванович (1793-1826) – декабрист, полковник, засновник і директор Південного товариства декабристів, тривалий час служив в Україні. Страчений у Петербурзі разом з іншими чотирма керівниками декабристів.

Пропозиції: вул.Михайла Білінського.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Михайла Білінського**. Михайло Іванович Білінський (також Білінський, 12 липня 1883, Драбове-Барятинське - 17 листопада 1921) - український військовий діяч, контр-адмірал УНР. Наприкінці 1917 р.- один з організаторів українського морського міністерства. Міністр морських справ УНР. Міністр внутрішніх справ УНР. Організатор та командир Дивізії морської піхоти Директорії УНР (1919-1921). Загинув у бою під час Другого зимового походу. Ім'я Адмірала Білінського присвоєно 36-й окремії бригаді морської піхоти Командування морської піхоти Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Пестеля на вулицю **Михайла Білінського**.

Друге питання порядку денного.

Розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які надійшли від громадськості

Доповідь Михеєвої Т.В. - голови робочої групи по зверненням від громадськості про пропозиції щодо перейменування назв урбанонімів на території міста.

2.1. Звернення Данила Василюка щодо перейменування урбаноніму згідно українського правопису - вулицю Суліми на вулицю Сулими. Також краще перейменувати, вказавши ім'я та титул діяча Гетьмана Івана Сулими - Іван Федорович Сулима (пом. березень 1721, Вишній Волочок, Московія) - український полководець, генеральний хорунжий Війська Запорозького (1708-1721), наказний гетьман з 1718 року.

Вирішили: в зв'язку з тим, що конфігурація урбаноніму дуже складна, запропонувати районній адміністрації Запорізької міської ради по Шевченківському району визначитись з кількістю відрізків зазначеного урбаноніму з метою впорядкування нумерації будівель та підтримати перейменування основної його частини згідно українського правопису, вказавши ім'я та титул діяча - вулиця Суліми на вулицю **Гетьмана Івана Сулими**.

2.2. Звернення Русевої Марини Іванівни (дружини загиблого героя) щодо перейменування вулиці Радісної на честь Чирченка Сергія Юрійовича.

Сергій народився 14.08.1976р. у місті Постдам (Німеччина) у сім'ї військовослужбовця.

У липні 1993р. він почав навчатися в Одеському інституті сухопутних військ (ОІСВ), де 30.10.1993р. прийняв військову присягу.

У липні 1998р. закінчив навчання в ОІСВ по ВОС 430600, а саме «Колесні та гусеничні транспортні засоби», спеціалізація «Артилерійське озброєння».

З вересня 1998 року проходив військову службу на посаді командира взводу по ремонту озброєння у військовій частині А1729 у м. Запоріжжя.

Військове звання старший лейтенант присвоєне наказом ПОК №0149 від 30.07.1999р. Звільнився з лав ЗСУ у 2001 році за сімейними обставинами і залишився жити у м.Запоріжжя у домі свого діда на вул.Радісній,37, який власноруч розбудовував і де з 2006 року працював як фізична особа-підприємець з ремонту і обслуговування автомобілів, сплачував податки. Сергій добре розбирався в електроніці, електриці, будь-якій техніці, будівництві і взагалі мав інженерний склад розуму. В житті та роботі завжди надійний, чесний, добрий, вихований, порядний, розумний та щирий чоловік і людина. Він був людиною слова та діла, ніколи не ховався за спинами інших. Завжди багато і часом тяжко працював.

25.02.2022 року у добровільному порядку Сергій був зарахований до списків військової частини А7038, але 04.03.2022 був призваний Шевченківським районним територіальним центром комплектування ті соціальної підтримки м. Запоріжжя на посаду офіцера відділення військового обліку та бронювання сержантів і солдатів (наказ №54 від 04.03.2022).

20.01.2023 Чирченко С.Ю. призначено наказом №23 від 20.01.2023 на посаду заступника командира механізованої роти механізованого батальйону військової частини А 4741.

Займаючи посаду заступника командира механізованої роти, користувався авторитетом та повагою серед підлеглих та командирів. За словами командира роти Сергій на своїй посаді зробив багато для підрозділу. Також Сергій розумів, що у роті з військовою освітою всього декілька чоловік і тому надавав підлеглим власний приклад справжнього військового, патріотизму і відданості службі.

Товариші по службі відмічають, що Сергій був хорошим командиром та другом, яких мало. Заводив хлопців на позиції, витягував важкопоранених. Завжди їх підтримував і, як кажуть, що багато хто боявся, а Сергій просто брав і робив, вів за собою на «0» для виконання поставлених завдань. 15 червня 2023 року, гідно виконуючи свій військовий обов'язок та залишаючись вірним військовій присязі, ведучі за собою хлопців для розмінування території, внаслідок ворожого обстрілу загинув як Герой поблизу н.п.Левадне Запорізької області.

За видатну особисту хоробрість та відвагу при виконанні бойового завдання в умовах небезпеки для життя та вірності військовій присязі Сергій представлений до нагородження «Хрестом бойових заслуг».

Вирішили: обговоривши перейменування зазначеного урбаноніму, рекомендовано додатково опрацювати пропозицію щодо перейменування вулиці Радісної на Сергія Чирченка, а ім'я загиблого героя вписати до Переліку Героїв Запоріжжя, який буде розміщено в меморіальному комплексі – Пантеоні Героїв.

2.3. Звернення Чайковського С.І. щодо перейменування вулиці 1905 року на честь загиблого героя Андрія Гайдая. Звернення підписано: 4-ма родичами, 22 – мешканцями вулиці 1905 року, 33 – побратимами-бійцями 15 Бр.ОПНГУ ім.Богдана Завади, 26 – друзями-мешканцями м.Запоріжжя.

Гайдай Андрій Миколайович народився в м.Запоріжжя і проживав на вулиці 1905 року. Звідси пішов добровольцем захищати нашу країну. Став бійцем 15 Бр.ОПНГУ ім.Богдана Завади. Загинув в бою на Токмацькому напрямку 22.07.2023.

Вирішили: обговоривши перейменування зазначеного урбаноніму, рекомендовано додатково опрацювати пропозицію щодо перейменування вулиці 1905 року на Андрія Гайдая, а ім'я загиблого героя вписати до Переліку Героїв Запоріжжя, який буде розміщено в меморіальному комплексі – Пантеоні Героїв.

Третє питання порядку денного.

Різне.

Наступне засідання заплановано на 21 вересня 2023 року. У порядку денному:

- розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню;
- розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які надійшли від громадськості;
- різне.

Протокол вела
секретар робочої групи

Алла ПОМАЗ